

متن سخنرانی برای مراسم ۶ اوت

یاران راه آزادی، آزادگان و وفاداران به میهن،

در این روز، که یاد شاپور بختیار، آخرین پرچم دار قانون و آزادی، و یار وفادارش سروش کتیه را گرامی میداریم، شایسته است که باز نگاهی عمیق به تاریخ خود بیفکنیم، به تاریخی که پر است از تکرار آرزوهای ما برای استقلال، قانون و حاکمیت ملت..

در تقویم ایران، تنها یک روز پیش از این روز خونین فقدان شاپور بختیار، 14 مرداد 1285، فرمان مشروطیت صادر شد. مشروطه نه فقط تغییر حکومتی بود، بلکه تولد دوباره امید به آزادی بود، ندایی بود که در تبریز و تهران برخاست و گفت: ایران پس از قرن ها استبداد، باید کشوری شود که قانون بر آن حاکم است، نه اراده فردی.

اما مشروطه بارها زخمی شد. از استبداد صغیر محمد علی شاه و سرانجام تا به فتنه 1357 رسیدیم، که به نام آزادی، آزادی را سوزاندند.

در واپسین روزهای سقوط نظام پادشاهی، که میبایستی بر همین قانون مشروطه استوار میشد، شاپور بختیار، فرزند راستین نهضت ملی ایران. پذیرفت که نخستوزیر شود، نه برای قدرت، که برای پاسداری از قانون مشروطه. او به ملت گفت:

من آمده ام تا از قانون اساسی مشروطه دفاع کنم، سانسور را بر چینم، ساواک را منحل کنم و انتخابات آزاد را فراهم کنم، که جز آخرین چون محالش ندادند، همه باقی را در همان برهه کوتاه نخست وزیر اش انجام داد.

اما آنان که به دنبال قدرت مطلقه بودند، نه به هشدارهای او گوش دادند، و نه از خون ریزی پرهیز کردند. سال ها بعد، در 6 اوت 1991، دشمنان آزادی، از همان تبار مخالفان صدر مشروطه، به نمایندگی از گماشتگان فتنه خمینی، او و یار وفادارش را به قتل رساندند. آنها گمان کردند با حذف او، صدای مشروطه خاموش میشود.

اما امروز، ما میدانیم که جمهوریت واقعی هرگز نمی میرد.

جمهوری خواهی یعنی تغییر شکل حکومت، حذف سلطنت و جایگزینی آن با یک نظام جمهوری. اما جمهوریت خواهی، معنایی ژرف تر دارد. یعنی حاکمیت ملت، پاسداری از قانون، آزادی بیان، تفکیک قوا، انتخابات آزاد و پاسخگویی حکومت به مردم.

مشروطه خواهان، مصدق و بختیار، جمهوریت خواه بودند، نه صرفاً جمهوری و یا پادشاهی خواه.

مصدق گفت: "حاکمیت ملی جز با اجرای صحیح قانون و رای آزاد ملت تحقق نمی یابد."

و بختیار در نطق تاریخی خود در مجلس شورای ملی در 17 بهمن 1357، چنین هشدار داد:

"افرادی را میشناسم که تا دیروز طرفدار جدی قانون اساسی بودند و امروز آن را منسوخ می دانند (و او ادامه داد)... غافل از اینکه قانون گناهی نکرده، بلکه مجریان آن کناهاکار بوده اند (در پایان گفت)... وقتی صحبت از قانون اساسی می کنیم، صحبت از "اجرای صحیح قانون اساسی میکنیم".

امروز در سالروز شهادتِ او، این سخنان بیش از هر زمان طنین انداز است. امروز دوباره هم از سوی حکومتِ باقی مانده از فتنه خمینی و هم از جانبِ مدعیان وارثِ پادشاهی، روح مشروطه مورد تهاجم مکرر قرار گرفته. راه نجاتِ ایران، همان راهی است که مشروطه خواهان آغاز کردند، مصدق پاس داشت و بختیار با خون خود بدان شهادت داد.

راه قانون، آزادی، استقلال و جمهوریت واقعی.

یاران، آزادگان و وفاداران به مصدق و بختیار،

امروز ما گرد آمده ایم تا نه فقط یاد او را گرامی داریم، بلکه پیمان خود را با آرمان هایش تازه کنیم. باز هم از درون خانه اش نهضت مقاومت ملی ایران به همه بد خواهان ملت و مشروطه هشدار دوباره بدهیم که راه او ادامه دارد و مادام که فرزندان پاکِ سرزمین مان آزادگی را پاس دارند،

ایران هرگز نخواهد مرد

هیئت اجرایی نهضت مقاومت ملی ایران